

Rzeźba w przestrzeni publicznej dla Niepodległej – 2021

Zespół Sterujący powołany Zarządzeniem dyrektora Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku nr 6/2021 z dnia 7.04.2021 w składzie:

1. Przewodniczący – dr hab. Maciej Aleksandrowicz
2. Członek – prof. Jacek Jagielski
3. Członek- dr hab. Jarosław Kozakiewicz
4. Członek – mgr. inż. arch. Ewa Rombalska
5. Członek – dr. hab. Anna Kawalec
6. Członek – prof. Jacek Martusewicz

1. dr hab. Maciej Aleksandrowicz

Profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyrektor Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Członek Zarządu Głównego Związku Polskich Artystów Plastyków. Studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz w Instytucie Historii Sztuki na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Laureat stypendium twórczego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2008 i w 2019 roku. Stypendysta Fundacji Kościuszkowskiej na pobyt i badania sztuki w przestrzeni publicznej w USA. Uczestnik wielu wystaw. Organizuje i prowadzi warsztaty poświęcone sztuce w przestrzeni publicznej i site-specific. Od 2007 roku wykłada na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w Pracowni Projektowania Przestrzennego.

2. prof. Jacek Jagielski

Jacek Jagielski (ur. 1956) studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu w latach 1978–1984. Dyplom z wyróżnieniem w zakresie rzeźby w pracowni prof. Józefa Kopczyńskiego i rysunku w pracowni prof. Jarosława Kozłowskiego. W 2007 roku otrzymał tytuł profesora sztuk plastycznych. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki w 1985 roku. Był rezydentem w Fundacji im. Henry’ego Moore’a w Berllanderi Sculpture Workshop w Wielkiej Brytanii. Jest laureatem konkursów rzeźbiarskich. Od 1984 roku artysta-pedagog związany z macierzystą uczelnią. Pełnił liczne funkcje w jej strukturach, był prodziekanem, kierownikiem studiów podyplomowych, dziekanem, a

następnie, przez dwie kadencje do 2016 roku, prorektorem do spraw artystycznych. Pełnił również funkcje komisarza wystaw, organizatora plenerów, prezentacji, wykładów czy współorganizatora konferencji naukowych, zasiadał w jury licznych konkursów, zespołach oraz ciałach kolegialnych. W latach 2008–2011 był członkiem Rady Programowej Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Od lat jest członkiem Rady Programowej Galerii Działań w Warszawie. Współpracuje z Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie. Związany z Galerią „AT” w Poznaniu oraz warszawską Galerią Działań i Galerią „XX1”. Sprawuje opiekę artystyczną nad Art Life University Gallery w Poznaniu. Laureat nagród i odznaczeń: w 2009 roku Medal Komisji Edukacji Narodowej, w 2011 roku Medal Srebrny za Długoletnią Służbę, w 2014 roku Srebrny Medal a w 2020 roku Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Obecnie pracuje w Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, gdzie prowadzi Pracownię Rzeźby na Wydziale Rzeźby. Działalności naukowo-artystycznej towarzyszy własna, indywidualna aktywność artystyczna. Swoje prace prezentował na licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych, w kraju i za granicą, m.in. w poznańskich galeriach „Akumulatory II”, „AT”, „Arsenał”; warszawskich „Studio”, „Galeria Działań”, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, „XX1”; we wrocławskich „Foto Medium Art”, „Awangarda” i „Galerii Miejskiej” oraz w Lublinie, Zielonej Górze, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Toruniu, Bydgoszczy, Olsztynie, Radomiu, Szczecinie, Krakowie, Gdańsku, Katowicach, Białymstoku, Łodzi. Wystawiał także w Danii, Wielkiej Brytanii, Słowacji, Republice Czeskiej, Estonii, na Litwie, w Niemczech, Szwecji, Rosji, we Włoszech, Szwajcarii, Francji, na Ukrainie i Japonii.

3. dr hab. Jarosław Kozakiewicz

Jarosław Kozakiewicz (1961) studiował na Wydziale Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1981–1985 oraz w The Cooper Union for the Advancement of Science and Art w Nowym Jorku w latach 1985–1988. Uzyskał stopień doktora w warszawskiej uczelni w 1997. Laureat nagród, m.in. I nagrody w konkursie na projekt zagospodarowania terenów przemysłowych w Boxberg w Niemczech (2003), I nagrody w międzynarodowym konkursie na koncepcję Parku Pojednania w Oświęcimiu (2005), I nagrody w konkursie na projekt rzeźby w Stuttgarcie (2006), nagrody magazynu „Arteon” (2007), wyróżnienia specjalnego w konkursie na projekt budynku MSN w Warszawie (2007). Rzeźbiarz, autor projektów architektonicznych, działa na pograniczu sztuki, nauki i architektury.

Inspiracjami artystyczno-architektonicznych projektów Kozakiewicza są współczesna ekologia, genetyka, fizyka, astronomia i starożytne koncepcje kosmologiczne poszukujące odniesień pomiędzy mikro- i makrokosmosem. W poszukiwaniu własnego języka przemieszcza się między dyscyplinami sztuki – przede wszystkim architekturą i rzeźbą – pokazując płynność oddzielających je granic.

4. **mgr inż. architekt Ewa Rombalska**

Pełnomocnik dyrektora Narodowego Instytutu Architektury i Urbanistyki w Warszawie.

Studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Posiada uprawnienia budowlane projektowe i wykonawcze. Jest członkiem Izby Architektów i Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP (4 kadencje prezes oddziału SARP Oddział Olsztyn).

Zajmowała się projektowaniem architektonicznym w polskich biurach projektowych oraz własnej pracowni. Jest autorką budynków usługowych, oświatowych, przemysłowych i mieszkalnych.

Pracowała w różnych organach Izby Architektów od jej powstania. Przez wiele kadencji była członkiem Komisji Rewizyjnych Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Architektów i Komisji Rewizyjnej Krajowej Izby Architektów. Członek Komisji Urbanistyczno-Archiektonicznych w kilku miastach województwa warmińsko-mazurskiego.

Jako uczestnik, sędzia i sekretarz konkursów brała udział w wielu konkursach architektonicznych organizowanych przy udziale SARP.

W Narodowym Instytucie Architektury i Urbanistyki uczestniczy w organizowaniu konkursu dyplomów NIAiU, konferencji architektoniczno-urbanistycznych, wystaw i spotkań. Zajmuje się współpracą NIAiU ze Stowarzyszeniem Architektów Polskich, Izba Architektów, Wydziałami Architektury i innymi instytucjami, jak np. Międzynarodowe Targi Poznańskie.

5. **dr hab. Anna Kawalec, prof. KUL**

Estetyk, antropolog, kulturoznawca. Studia w dziedzinie nauk humanistycznych w zakresach filologii polskiej ze specjalnością teatrologiczną oraz filozofii. Rozprawa doktorska w zakresie filozofii teatru na Wydziale Filozofii KUL. Habilitacja w zakresie kulturoznawstwa na podstawie m.in. monografii *Osoba i Nexus. Alfreda Gella antropologiczna teoria sztuki* (2016) w Uniwersytecie SWPS w Warszawie. Od 2008 pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Filozofii KUL. Studia podyplomowe w zakresie zarządzania kulturą, sztuką i turystyką kulturową (Katowice 2010). Staże badawcze w Czechach (Praga DAMU), Wielkiej Brytanii (LSE, Brunel University) oraz badania terenowe w New Mexico (USA). Autorka ponad stu publikacji w

wymienionych obszarach. Członek m.in. Amerykańskiego Towarzystwa Estetycznego (ASA), Amerykańskiego Towarzystwa Antropologicznego (AAA), Polskiego Towarzystwa Estetycznego (PTE). Twórca i koordynator kierunku Applied Anthropology na KUL. Zainteresowania w zakresie relacji pomiędzy sztuką a podmiotem sprawczym, w tym obszarem wartości artystycznych, etycznych i poznawczych, antropologii sztuki (zwł. sztuk performatywnych), interkulturowego i środowiskowego kontekstu funkcjonowania sztuki i wartości estetycznych.

6. prof. Jacek Martusewicz

Studiował na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Profesor sztuki. Prorektor ds. naukowych Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Od początku pracy zawodowej związany z macierzystym wydziałem, gdzie pełnił funkcje m.in. prodziekana (2005–2008) i kierownika Katedry Konserwacji i Restauracji Rzeźby i Elementów Architektury (2008–2011). Obecnie kieruje Pracownią Konserwacji i Restauracji Ceramiki.

Specjalizuje się w konserwacji kamienia i ceramiki – związanej głównie z architekturą – przede wszystkim zabytkowych okładzin ściennych (flizy holenderskie, azulejos), ceramiki ogrodowej i pieców kaflowych. Problematyce tej poświęcił liczne publikacje i wystąpienia. Współpracuje w tym obszarze z tak znaczącymi instytucjami państwowymi jak Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, a także z prywatnymi kolekcjonerami.

Członek Komitetu Nauk o Sztuce Polskiej Akademii Nauk.